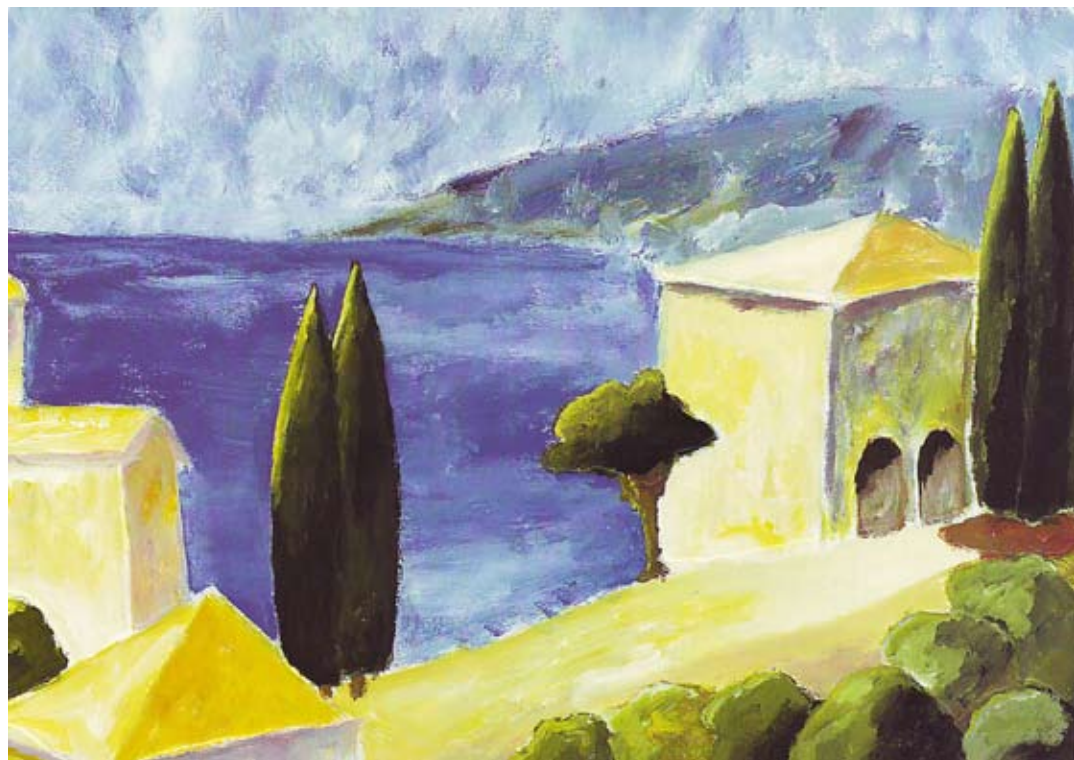

WEEK 20

Weekoverweging

***'Jezus zag een grote menigte,
hij had diep medelijden met hen.
Zij waren als schapen zonder herder''.***

(Markus 6, 34)

Jezus voelde zich
een verloren herder
van zijn leerlingen.

Zij wisten de weg niet,
wisten zich geen weg met hem
die zei 'ik ben de weg'.

Zij dwaalden om hem heen.
Toch voelden zij dat hij
hun herder was.

DIEREN-EPOS

Johannes wijdt in zijn evangelie hoofdstuk tien aan de dieren. Jezus, de grote dierenvriend zingt daarin zijn dierenliefde uit.

Geboren en getogen tussen herders en schapen spreekt hij vanuit het dorpse boerenleven waar God natuurmens wilde worden.

Werkelijkheid en beeld

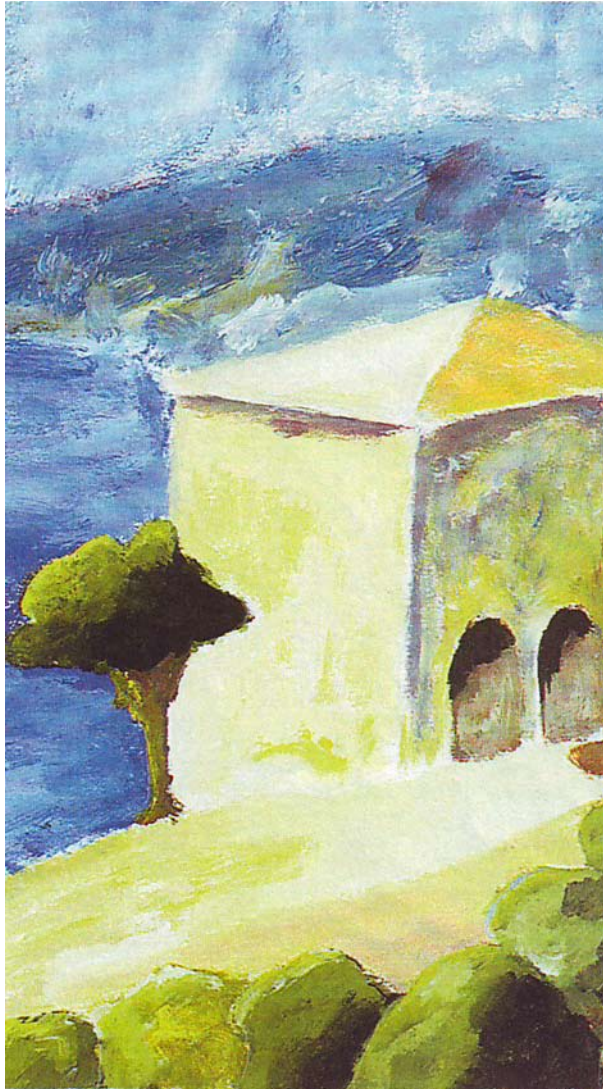
Als Jezus zegt 'ik ken mijn schapen en mijn schapen kennen mij', betekent dat 'wij houden van elkaar' want dit kennen is liefhebben.

Als Jezus zegt 'ik ben de goede herder, ik geef mijn leven voor mijn schapen', praat hij vanuit de werkelijkheid: hoeveel hij van dieren houdt.

Beeld en werkelijkheid

Pas op de tweede plaats is dit beeld, beeldspraak van zijn liefde voor mensen tot het uiterste toe en alle mensen van de wereld.

Hij zegt: zo als ik houd van dieren zo houd ik van mensen - ik ben een dierenliefhebber, ik ben een mensenliefhebber.

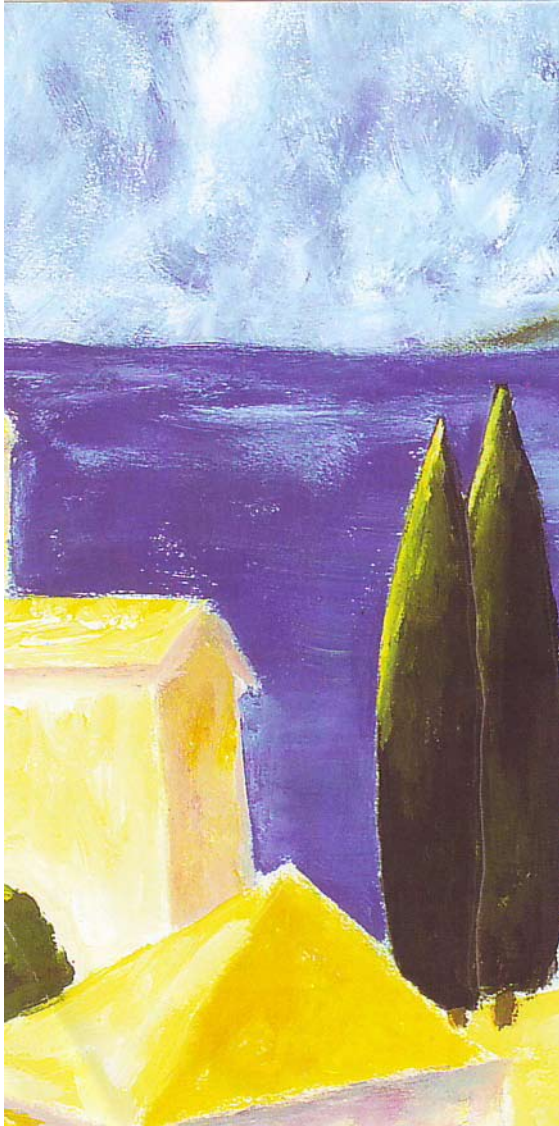

Goede Herder

Het beeld van de herder is diep geworteld in de christelijke geschiedenis. Reeds in de catacomben wordt Jezus afgebeeld als de goede herder.

In hem treedt de volmaakte herder aan het licht.
Hij kent ieder schaap en ieder schaap kent hem.
Hij geeft zijn leven voor hen.
De herder wordt het Lam.

Hij is het levende symbool van de liefde van God voor elke mens afzonderlijk.
God is de herder en de hoeder van de hele schepping.
En Jezus is zijn Zoon.

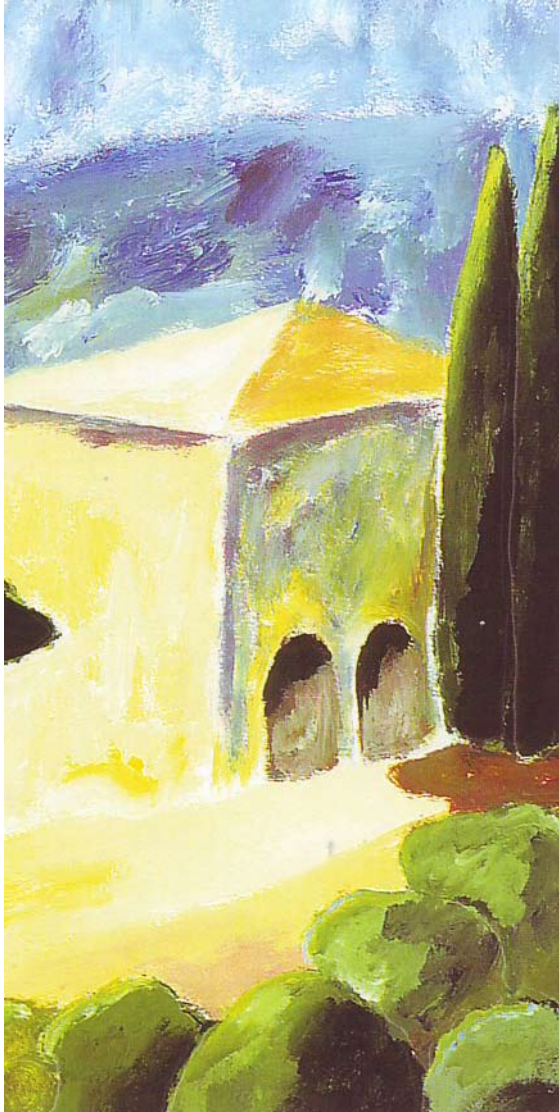

Herder

De herder is geen droombeeld
in een liefelijk landschap
ook al kan zijn omgeving
schilderachtig mooi zijn
en de koesterende warmte
van de zon weldadig zijn.

De hardheid van het leven
is zijn dagelijks kleet.
Hij bestrijdt de ziekten
en weert wolf en beer.
Hij helpt de ooiën lammen
en houdt de rammen in toom.

Ook in de herfst wanneer
slagregens over de heide trekken
en in de winter wanneer
hij urenlang stilstaat
en de sneeuwjachten verduurt
hoedt hij zijn kudde.

Natuurmens

In zichzelf is de herder
als een verstilde mysticus.
Zwijgzaam verzamelt hij
in zich de hele schepping.
Wat hij weet heeft hij
gehoord van de sterren.

Hij roept eens tegen een schaap
of tegen allen samen
en apporteert zijn hond.
En het jongste schaapje
legt hij op zijn schoot
en vertroetelt het.

Soms is het hemelblauw
het wijde kleed rond het
stralende gezicht van God.
In de vroege ochtend
zingt het vogelkoor God lof.
De stilte is vol leven.

Modern schaap

Schape van nu zonder herder
en zonder hond lopen in een wei
met schrikdraad eromheen.
Schape van toen graasden
de harde heide af en leefden
van het onkruid in de bermen.

Toen vormden schape nog een kudde
nu is elk schaap een enkeling.
Toen liepen er nog herders
die feilloos wierpen met een schep.
Nu zijn er nog slechts burgers
met schape en schapeboeren.

Vroeger stoeiden de rammen nog
met de schape en elkaar.
Nu lopen ze rond met een
blauw of paars inkkussen
om het lijf om te onderscheiden
welke ram welk schaap besprong.